

عنوان مقاله:

ویژگی ها و چالش های مرجعیت علمی ایران از منظر سرآمدان

محل انتشار:

مجله سیاست علم و فناوری، دوره 15، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

رضا حافظی - مطالعات آینده علم و فناوری، مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور، تهران، ایران.

فرشته میرزاسولی - کارشناس ارشد مدیریت فناوری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

میترا امین لو - دانشجوی دکتری مدیریت فناوری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مرجعیت علمی از کلید واژگان اسناد بالادستی و سخنرانی های سیاست گذاران علم و فناوری است که شاخص های ارزیابی آن به صورت شفاف تبیین نشده است. اگرچه پژوهش هایی در این زمینه انجام شده، لیکن کماکان تصویر ذهنی مورد اجماعی از مرجعیت علمی ایران وجود ندارد. در این مقاله تلاش شده با انجام یک پژوهش کیفی و مبتنی مصاحبه (با منتخب دانشمندان عضو هیئت علمی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری سرآمد کشور از علوم، نسل ها و رشته های مختلف انتخاب شده بر اساس لیست یک درصد برتر ای-اس-آی و لیست سالانه پایگاه استنادی علوم جهان اسلام) ابعاد این مفهوم موردبررسی قرار گیرد. روش تحقیق، مصاحبه های نیمه ساختاریافته و تحلیل محتوای آن ها بوده است. در این پژوهش مفهوم مرجعیت علمی از منظر جامعه خبرگان در مقایسه با تعاریف مرسوم برگرفته از پیشینه موضوع قرار گرفت و شاخص های ارزیابی و شناخت مرجعیت علمی موردبررسی قرار گرفتند. به علاوه، چالش های کلیدی به عنوان موانع دستیابی به مرجعیت علمی به عنوان نقطه آغازین سیاست گذاری علم و فناوری برشمرده شدند. نتایج نشان می دهد وجود ابهام در تعریف مفاهیمی همچون مرجعیت علمی که ویژگی تکاملی دارند یک نقیصه نبوده و تابعی از شرایط و بستر توسعه علمی در حوزه های مختلف است. به علاوه نشان داده شد مفهوم مرجعیت علمی در هر دو سطح فردی و نهادی قابل بررسی بوده و این دو در ارتباطی نظام مند می توانند به تسهیل مرجعیت در علم بیانجامند. به علاوه مرجعیت علمی در شبکه همکاری و در پاسخ به نیازهای جامعه تثبیت خواهد شد.

کلمات کلیدی:

مرجعیت علمی، توسعه علم و فناوری، سیاست گذاری علوم و تحقیقات، آموزش عالی، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1709211>

